

BŮH A EVOLUCE

Povaha Boha

Nejprve dej stranou všechny své dosavadní názory na to, kdo nebo co je Bůh. Tradiční náboženské pohledy na Boha většinou nepomáhají pochopit, kdo nebo co to je, protože vnímají Boha jako něco tajemného, záhadného a odlišného od všeho ostatního. Ve skutečnosti nic nemůže být vzdálenější pravdě. Skutečnost Boha je ta nejintimnější věc, jaká existuje – jelikož *veškerá realita je Bůh, včetně tebe samotného a chvíle, již právě teď prožíváš*. Není v tom nic jiného. Bůh, jednoduše řečeno, je *všechno, co je*. Bůh je realita.

Ale buďme specifictější. Říct, že Bůh je vše, pořád ještě nestačí, protože to je jen velmi všeobecné tvrzení. Takže začněme opísem Boha.

Za prvé, Bůh je bytost. Není to abstraktní princip, filosofická myšlenka ani beztvaré, bezobsažné, ode všeho oproštěné vědomí. Bůh je bytost. To znamená, že Bůh si je vědomý sebe sama, má vůli a záměr a je schopný

realizovat sebe sama i své cíle. A nejenže je Bůh bytost – je to *jediná bytost*. Je to jediná bytost, která skutečně existuje. Všechny další bytosti jsou pak vyjádřením a ztělesněním této jedné bytosti.

Tato jedna bytost si je dokonale vědomá sebe sama. Bůh s jistotou ví, že je jedinou bytostí, jaká existuje, a že všechny věci jsou jím. Proto nemá žádný strach a žádným způsobem nesoudí. Bůh cítí pouze lásku k sobě samému. On *je* láska, či přesněji *sebeláska*. Není nic než Bůh, a tento Bůh miluje všechny své aspekty.

Za druhé, Bůh je energie. Všechno, co existuje, je určitá forma energie. Existuje mnoho různých druhů energie či energetických spekter, no každopádně vše, co existuje, lze popsat jako energii. Z fyziky víme, že všechno, co vnímáme jako hmotu nebo pevný objekt, jsou ve skutečnosti jen stabilní vzorce energie. I sám život je energie, stejně jako naše myšlenky, pocity, vjemy, činy a vědomí. Všechno, úplně všechno je energie. *A zdrojem* veškerých forem energie je Bůh, přičemž současně sám Bůh je energie (což je tak trochu paradox).

Za třetí, Bůh je něco, co bychom mohli nazvat *multibytost*. Je jedním, ale má schopnost vzít na sebe mnohonásobné formy sou-

časně, takže proto je to „multibytost“. Energie života a vědomí, jež oživuje každou živou bytost, má svůj zdroj v Bohu a vskutku je sama Bohem v tělesné formě. Náboženství nás učí, že máme duši či ducha, který nám dává život. To ale není pravda. Samotný tvůj život *je* Bůh. Není to tak, že máš „ducha“ nebo „duši“. Jsi prostě Bůh v těle. Představa duše nebo ducha je zbytečná, nepotřebná a zcela mylná. ***Každá živá bytost je vtělený Bůh, vycházející přímo ze zdroje.***

Dá se to říct i tak (zanedlouho si to probereme podrobněji), že **Bůh je evoluce**. Každý, kdo si myslí, že mezi pojmem Boha a evoluce je rozpor, vůbec nechápe, kdo a co Bůh je a jak působí. Bůh *vyvíjel* svou podobu hmotných bytostí několik miliard let a prozatímni vrchol dosáhl v nás lidech. Mezi Bohem a evolucí tudíž neexistuje žádný rozpor; taková představa je ve skutečnosti absurdní.

Za čtvrté, Bůh je geometrie, matematika, fraktální energetická bytost. Základní matematické struktury jsou ontologické pilíře reality. Matematiku, geometrii a fraktály lidé *nevynalezli*, ale spíš *objevili*. Veškerá energie funguje na základě matematických principů.* Proto může existovat věda, jako

---

* Spíše fyzikálních – pozn. překl.

je fyzika. Realita jednoduše funguje tak, že ji lze vyjádřit matematicky. Čím více toho budeme vědět o energii a matematice, a zejména o fraktálech, tím lépe budeme chápat, jak „pracuje“ energetická Boží bytost při tvorbě a udržování hmotné, vnímatelné reality.

Za páté, Bůh je *TEĎ*. Minulost ani budoucnost neexistují. Bůh je věčně se rozvíjející okamžik „teď“. Právě v přítomném okamžiku existují veškeré energetické permutace. Energie ve své podstatě není nikdy statická. Neustále se mění ve vztahu k tomu, co bylo v předchozí chvíli, co neustále plyne a tvoří moment „teď“. Nic není trvalé. Veškerá energie se neustále mění a plyne. Jediná věc, která přetrvává, je neustále se měnící energie „teď“.

Za šesté, Bůh je čistá *seberealizace*. „Dělá“ jen jedno: je sám sebou všemi možnými způsoby. Veškerá realita se děje během toho, jak je Bůh sám sebou. Bůh nemá žádný záměr nebo cíl. Nedělá nic, pouze je sám sebou. V tomto smyslu lze popsat veškerou realitu jako „život Boha, jenž je sám sebou“. Jinými slovy, všechno, co prožíváme, je vlastně Bůh, který to prožívá, aby byl sám sebou právě tak, jak se to děje či projevuje právě teď, v přítomném okamžiku. Nic víc,

nic mív – jen absolutní, totální, úplné sebevyjádření a seberealizace. Bůh prostě nemá na práci nic jiného, než být sám sebou.

A protože TY JSI BŮH, vyplývá z toho, že ani ty nemusíš dělat nic jiného, než být sám sebou. Naučit se, jak to dosáhnout, je úkol snadný i obrovský zároveň. Takže *jak být sám sebou* bude předmětem další části tohoto průvodce. Nejdříve je ale třeba pochopit, jak funguje Bůh, a až pak se lze patřičně věnovat tomu, jak být úspěšně sám sebou.*

Klíčové myšlenky

- Bůh je bytost, ne abstraktní koncept.
- Bůh je energie.
- Bůh si uvědomuje sám sebe.
- Bůh je evoluce.
- Bůh je matematika.
- Bůh je ztělesnění seberealizace.

Radiální geometrie a anorganická evoluce

Ted' si povíme něco o tom, jak funguje realita. Abychom pochopili, jak jsme se z „ničě-

---

* Viz *Jak být sám sebou*, A. Koršunov, Eugenika 2015 – pozn. red.

ho“ či „odnikud“ dostali k právě přítomnému okamžiku, vraťme se k vědě a popisu Boha výše. Takže začneme před začátkem...

Jelikož čas je funkce projevené reality (neboli světa, ve kterém žijeme), opravdu se dá mluvit o „čase“ před „začátkem“. Mám na mysli onen neurčitý stav bytí, jenž existoval „předtím“, než vznikl vesmír, ve kterém žijeme.

Z jakéhosi důvodu, možná na základě nějaké paradoxní, subjektivní vlastní volby, *Bůh zjistil, že je*. A nejen to: *že je tím jediným, co je*. „Já jsem!“ oznámil sám sobě – a byl.

A jelikož tato bytost byla to jediné, co existovalo, měla na práci jen jednu věc: být sama sebou. Nebylo kam jít, nebylo co dělat a zcela určitě nebylo s kým mluvit či jinak sdílet onu jedinečnou zkušenost bytí. A jelikož Bůh věděl, že je to jediné, co existuje, věděl také, že se nemusí ničeho obávat; zvolil si tudíž být sám sebou plně, komplexně a dokonale.

A tehdy vše začalo. Ze singularity, jež je Bůh, vytryskl proud čiré energie, která se šířila v radiálních paprscích matematických permutací, neustále proudila a měnila se. Jak tato energie expandovala, zrodil se prostor a čas.

Energie začala rychle měnit formu; chladla a seskupovala se do nových a nových energetických vzorů, existujících předtím jen potenciálně, ne doopravdy. Právě tento ohromný akt sebevyjádření přivedl realitu z potenciálního stavu, jenž existoval v Boží bytosti, do současného stavu „skutečného“ vesmíru a reality, v níž se nacházíme dnes. Byl to začátek fraktálních permutací energie, utvářející sebe sama do souvislých vzorů.

Jak energie chladla a stávala se stabilnější, začala se formovat do nejzákladnější geometrické formy: do *koule*, přesněji do mnoha koulí. Koule je základ, protože při ní jsou všechny body energetické struktury stejně vzdálené od středu neboli singularity, která je Bohem. Energie raného vesmíru se tedy ochlazovala a stabilizovala; koule, variace koule i další sférické energetické struktury se staly základními stavebními prvky reality během procesu, při němž se energie dostávala ze stavu potenciálních možností do stavu realizace neboli zhmotnění a skutečnosti. Dnes tyto základní energetické struktury nazýváme *kvarky*, *subatomární částice*, *elektrony*, *protony* a podobně; je to všechno vlastně opakování vzorů základní fraktální geometrie.